

DNEVNIK

12. - 18. IV.

fra Miljenko Stojić

Ponedjeljak, 12. travnja

Molitva. Doručak. Tako obično počinje moj dan. Ovaj put još dugi pogled kroz prozor. Hoće li tjedan pred nama biti kišovit ili ćemo ipak u petak ići iskapati komunističke žrtve? Pobili su ih u veljači 1945. na Širokom Brijegu. Sitnica, samo 40-ak, znali su biti i učinkovitiji. Vrijeme ne sluti na dobro, prognoze nešto drugo predviđaju. Očito nam je čekati. Otkad postah vicepostulator Postupka mučeništva Fra Leo Petrović i 65 subrača (www.pobije-ni.info) dobro proučih ta zlosretna vremena, ali i narav mučeništva tako da zapisah da ovih godina tražim svece i pišem pjesme. Znam, to se ne zasluži, to se čini s dubokim poštovanjem. Jutros u Asiz odoše novaci, a ja ostah u samostanu s postulantima. U njihovim godinama i ja sam tamo i čutio mir, unatoč iskustvu s nesretnom jugovojskom i njezinim, malo je reći, nemirom. Popodne idem u Mostar na predstavljanje *Približenih daljina duhovne Hrvatske* Stjepana Šešelja. Radio Herceg Bosne, koji više nije u prosvjedu, u vijestima najavi ovo događanje, ali i manifestaciju koja uskoro počinje. Nazva je *Hrvatsko proljeće*, očito zanesen knjigom i bilom puka. Nasmijah se iz srca. Ta manifestacija nekada se zvala *Uskrs s Maticom*, nakon toga Dani Matice hrvatske, a sada je *Mostarsko proljeće*. Društvo hrvatskih književnika Herceg Bosne (DHK HB) slabo tamo ima pristup, a ja sam uz ostalo član pa...

Utorak, 13. travnja

Navratih prijatelji iz Zagreba. Baš lijepo od njih. Na poslovnom su putu po Hercegovini. Dosta smo vremena proveli skupa. Širio se signal Radiopostaje "Mir" Medugorje te smo snovali što i kako. Pružili su nesebično ruku i danas slušatelji mogu uživati. A kad već o tome govorimo, recimo da ta radiopostaja ima prijatelja i po BiH, među svim konstitutivnim narodima, ne kažem entitetima. Uхватиh malo vremena i uzeu u ruke *Vijenac*. Nekada sam ga listao, za vrijeme Andrije Tunjića čitao, a sada ga opet listam. Toliko o tome. U Mostaru se održava Međunarodni sajam gospodarstva. Otvori ga Boris Tadić, a meni nešto padose na pamet devedesete godine prošlog stoljeća. Letio sam iz Mostara zrakoplovom za Rim. Trebalo je to biti preko Zagreba, ali nas okre-

nuše prema Beogradu. Dok smo uzlijetali, gledao sam topove poredane poput vojnika. Cijevi su im, pogadate, bile okrenute prema gradu. Bilo kako bilo, nisam danas nikud išao iako sam bio i pozivan. DHK HB uspjelo je doći do štanda i izložiti svoje knjige. Valjda će netko koju i kupiti. I sve je nadalje pod "valjda". Nesta Herceg Bosne i nitko se više ne brine za hrvatsku kulturu i slične stvari. Oprostite, brinu se svjesni pojedinci, a društvo ode svojim putom. U samostanskoj crkvi na Humcu sv. misa i pobožnost sv. Anti. Puk hrvatski ne zaboravlja tko je i kamo mu je ići. Još da mi se javi prijatelj preko Skypea i dan može završiti.

Srijeda, 14. travnja

Razmišljajući još o sinočnjem predstavljanju znamenite knjige fra Dominika dr. Mandića *Rasprave i prilozi iz stare hrvatske povijesti*. Pojavila se 1963. i za njezino čitanje ili posjedovanje u domovini se išlo u tamnicu. Posebno je to naglasio Mile Pešorda. Kad bi mogli, bi li opet uhićivali? U Hrvatskom intelektualnom zboru (HIZ) BiH pred izborom smo skupštinom. Zbog toga smo se sastali mi članovi Upravnog vijeća. Nema hrvatskog političkog okvira u BiH pa nas nitko novčano ne podupire. Nu, snalazimo se na razne načine i ne damo se protjerati iz javnosti. Naravno da smo dobili rješenje o svome djelovanju, ali nas još ne upisaše u registar udruga. Nije teško pogoditi gdje zapinje.

Pišem prikaz knjige *Ogoljela laž logora Jasenovac*. Hvala Bogu da se pojavila, iako je razvikana javna glasila u hrvatskom narodu (ne kažem hrvatska) nastoje prešutjeti. Kasnije čitam jednu drugu knjigu *Katoličko svećenstvo u NOB-u 1941. - 1945*. Nakon svega bacam se na čitanja svjedočanstava očevidaca iz toga razdoblja. Poslije dugo šutim. Ovamo, s ove strane granice, ukaza nam se trenutni hrvatski predsjednik. Mimo deklaracije Hrvatskog (nekad državnog) sabora reče da je Hrvatska devedesetih godina prošlog stoljeća dijelila BiH. Javna glasila uredno će o tome izvijestiti, i to pobjedonosno, a hrvatski puk odmahnu rukom i reče: "Zapadnobalkanac, čaćino dite". Mislim, to su blaže riječi. Ja ne ću ništa komentirati, jer "Tražili ste, gledajte".

Ocvali zadah jugoslavenštine

Četvrtak, 15. travnja

Evo ga opet. Predsjednika. Hrvatskog. Posjeti Ahmiće (Bošnjaci), Križančevo selo (Hrvati), baš tim redom, i što no još? Ništa! Srbe preskoči. Ima i pravo. Hrvati su iz Republike Srpske davno otjerani i to je barem za jedno vrijeme gotova priča. Ostala je još Federacija. Ali ići će i to, posebno nakon predsjednikovih riječi. O komunističkim zločinima ne progovori. A mogao je. Re-cimo o onima u obližnjem Travniku ili o onima u Mostaru kamo se popodne "spustio na kulturu". Široki Brijeg s ubijenim fratrima i s 65 još neotvorenih stratišta također mu nije bliz. Zbog toga ga malobrojni dočekuju i slikaju se s njim ovih dana. U Tuđmanovo vrijeme bilo je to drukčije.

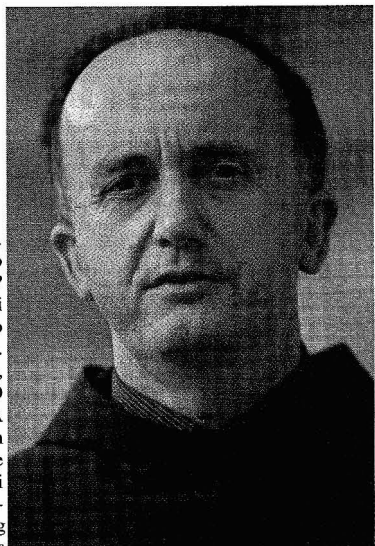
Čitam neke napise o uspostavi vojnog dušobrižništva u BiH. Ta bilo je već davno vrijeme. Jedino, nešto nitko ne spominje vojne dušobrižnike tijekom Domovinskog rata. A bilo ih je, znam to dobro! Nema nam druge nego se udružiti i reći da smo u ona vremena negdje bili. Baš kao i branitelji s kojima smo dijelili dobro i zlo. Javi mi se gosp. Vacek. Bi mi ga drago čuti. U neka grada vremena puno smo se više susretali. Između ostaloga uspostavljala se Radiopostaja "Mir" Medugorje. Ostavio je neizbrisiv trag. Ne samo da njegovi odašiljački radio uređaji savršeno "sviraju", nego je i sve-mu tome pristupio prijateljski. Znali smo sklapati poslove, skupe, samo stisk-om ruke, negdje tamo na crpki za gorivo između Usore i Dervente. Trebat će zato što prije kod Slaveka obnoviti ta vremena i razmotriti nova.

Petak, 16. travnja

Jutros je trebalo početi otkopavanje masovne grobnice na Širokom Brijegu. Vrijeme se istina mirvica proljeće, ali sve je još blatnjavo pa smo taj posao odgodili za svibanj. Povjerenstvo za obilježavanje i uređivanje grobišta Drugog svjetskog rata i poraća u općini Široki Brijeg ipak ne će mirovati. I nadalje će marljivo skupljati obavijesti o stratištima i komunističkom zlosilju. Da ne zaboravim. Ono nešto hrvatskih javnih glasila u Herceg Bosni ili BiH, kako se kome sviđa, trudila su se izvijestiti o događajima ovih dana. A trude se i "kopači" hrvatskog javnog tv kanala i radijskih frekvencija u BiH. Dotle se u obaviještenim izvorima priča da se sprema nešto "zajedničko", kao nekad RTV Sarajevo. Nije li možda i predsjednik Josipović "kopač" na ovom drugom poslu? Hajde da ga se okanimo i prijedemo na nešto drugo. Vrijeme je da spremim svoju radijsku emisiju *Jasnoća pogleda*. Ide ponedjeljkom, ali valja pravovremeno početi. Posljednjih mjeseci često mi čestitaju na hrabrosti jer, po njima, govorim što se drugi ne usude. Međutim, meni se čini da su mi riječi iste kao i prije. Može, dakle, biti da se nisam promijenio ja, nego okruženje oko nas. Ponovno šutnja, ponovno strah, ponovno ocvali zadah jugoslavenštine.

Subota, 17. travnja

Danas bi, kao, trebalo biti nešto mirnije jer se svatko posvećuje samome sebi. Međutim, životni ritam traži svoje. Drago mi je čitati i slušati da puk (mislim na sve slojeve) ne prihvaća Zapadni Balkan i "region". Buni se. Na internetu je osvanula Facebook skupina koja se opire isprici u njezino ime. Zna se tko je bio napadač, tko žrtva. I tako ostaje čak i onda kad je netko naš napravio nešto što nije smio. Izliša mi je ovih dana nova zbirka pjesama *Kapaju sjene*. Dogovaram se

s izdavačem oko njezine ponude javnosti. Znam da su javna glasila u tuđim rukama i da o njoj vjerojatno ne će nešto posebno govoriti. Prostor je zamišljen za one koji drukčije pišu. Tko je vidio govoriti o čovjeku, Bogu, domovini!? Ma, dajte! U suvremenom smo dobu, traži se nasilje, praznina, ništavilo i te stvari. Naravno, odmahujem rukom, idemo dalje. Subotom obično dolazim u Medugorje ispovijedati. Ne uspijevam uvijek, ali se trudim. Službovao sam tamo dosta godina i znam koje su potrebe. A i bez toga zar se može ostati nijem na riječi Kraljice mira? Ona neprestano mijenja povijest. Sazreše vremena te Crkva s najviših vrhova prionu na ozbiljno razmatranje što se tamo točno događa. I to je to, pravi korak u pravom smjeru. Treba misliti i na računalnu sigurnost. S Duplicom pokušavam nešto napraviti na tom polju. Podrazumijeva se uz pomoć linuxa. Dosadio mi je Bill Gates i njegovi programi. Nisu Bog zna što, a i zarađeni novac troši na dvjebne stvari. Naravno, ne bi me to trebalo zanimati kad se ne bi odnosilo i na mene. Čitam da je, između ostaloga, član raznih moćnih opskurnih tajnih društava. Nazdravljaj!

Nedjelja, 18. travnja

Služim sv. misu u mjestu koje su nekada komunisti donekle bili zarazili svojom ideologijom. Prokrijumčarila se preko polja iz susjedne Dalmacije. Najprije je to bila protutalijanština, pa antifašizam, pa partizanština i na kraju goli komunizam i sve s njim povezano. Mještani se nerado sjećaju tih vremena. Danas se diče lijepo sagrađenom crkvom. Zbog njezine ljepote prozvali smo je katedralom. Poljaci oplakuju svoje žrtve zrakoplovne nesreće i pokapaju svoga predsjednika. Naša tzv. javna glasila najprije rekoše "kontroverzno", a nakon što čitav svijet izrazi sućut i poče se spremati doći na sprovod, naglo ušutiše. Tek se uhvatiše oko toga je li trebalo biti pokopan ovdje ili ondje. Naravno da mi na um pade naš Tuđman. Puk u boli, a oni radosni jer misle da im je kucnuo čas. Nažalost pridruži im se i politička svjetska krema, jer Hrvatska je za današnje vlastodržce jednostavno neželjeno dijete. Takva je pomalo i nova knjiga dominikanca i akademika Stjepana Krasića. Naslov joj je *Počelo je u Rimu*. Podnaslov jasno kaže zbog čega je prešućujući: Katolička obnova i normiranje hrvatskog jezika u XVII. st. Predstavlja se večeras u središtu Brotnja, u Čitluku. Vjerujem da će dvorana biti puna. Ovdje je domoljublje instinkto i samorazumljivo kao dah koji se diše. Film *Katyn*, kasno na tv, kao i sve drugo što ipak valja. Komunisti opet na djelu. Molim se za Poljsku, ali i za Hrvatsku. Svibanj je tu, Bleiburg, Britanci, komunisti.

HRVATSKO SLOVO

nudi Vam
750 brojeva

HRVATSKOGA SLOVA

tvrdi uvez četrnaest svezaka

(1-50, 51-100, 101-150, 151-200, 201-250,
251-300, 301-350, 351-400, 401-450,
451-500, 501-550, 551-600, 601-650, 651-700, 701-750)

Narudžbe primamo na adresu:

HKZ-Hrvatsko slovo,
Hrvatske bratske zajednice 4, Zagreb

Tel: 4814 965

Fax: 6190 111

p.p. 558

5750,00 kn - komplet 1-15
500,00 kn - po primjerku

+ PDV + poštarina

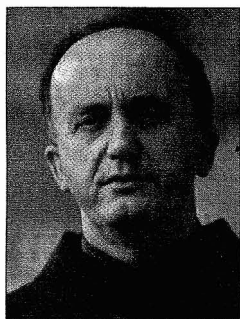
Razgovor

Željko Sačić

str. 3

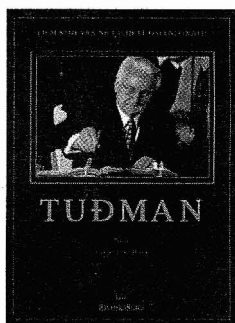
Dnevnik

Miljenko Stojić

str. 7

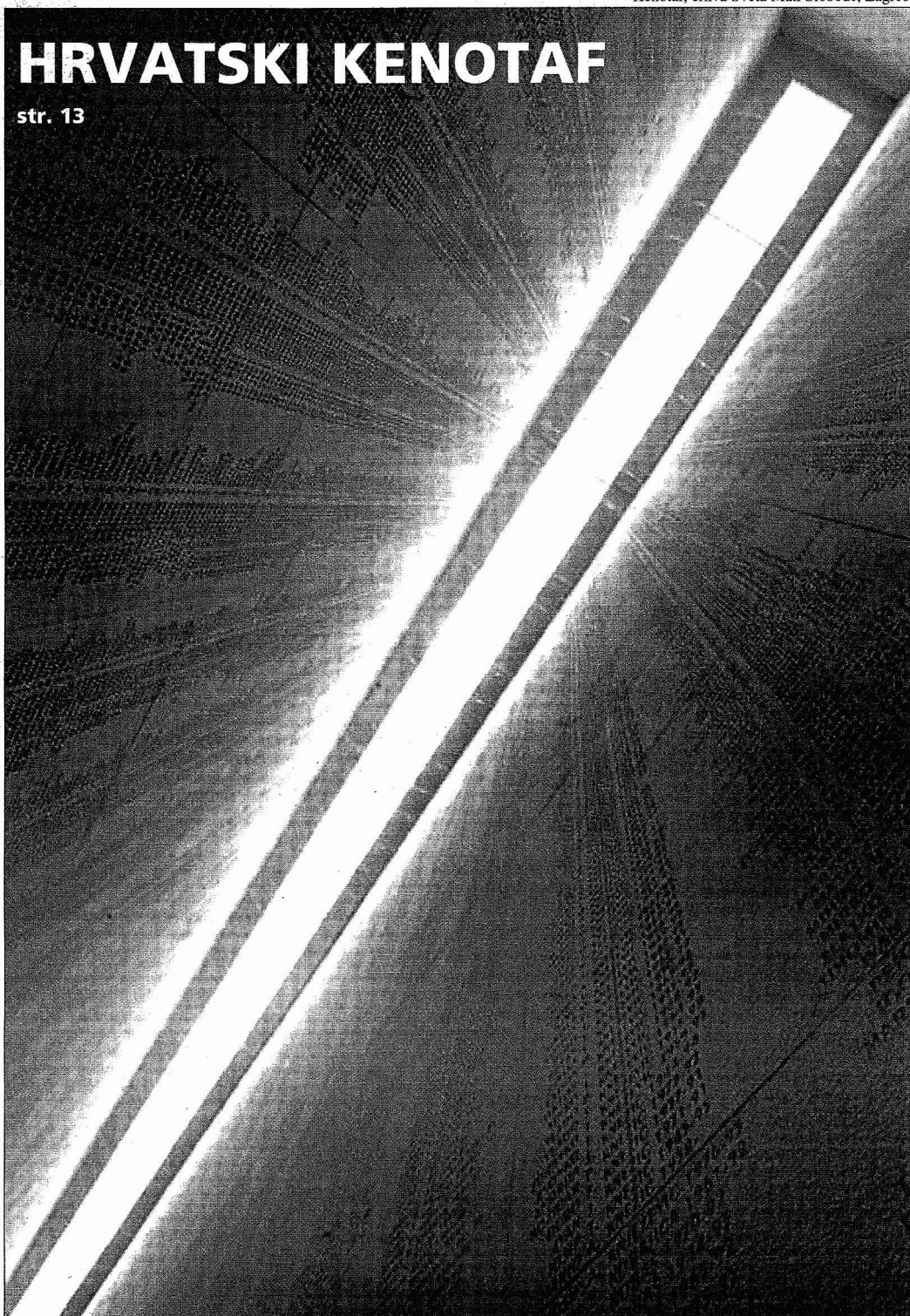
Potražite DVD
Hrvatskoga slova
TUĐMAN

Na kioscima i prodajnim
mjestima Tiska

HRVATSKI KENOTAF

str. 13

JAKOV SEDLAR: Filmovi tihe većine

str. 8

DODI KOMANOV: Monografija o Zvezdicama

str. 19

MARJAN ROŽANC: Slatka tuga

str. 24

